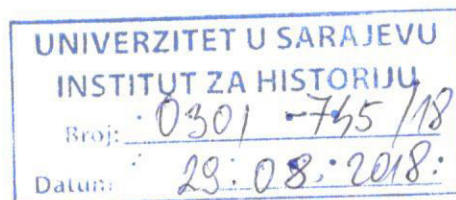

Komisija za izbor naučnog saradnika:

Dr Edin Radušić

Dr Dženita Rujanac

Dr Sonja Dujmović

Institut za historiju Univerziteta u Sarajevu

Sarajevo, 29. august 2018.

Predmet: dostava Izveštaja Komisije

U prilogu Vam dostavljamo izvještaj Komisije za izbor naučnog saradnika dr Sabine Veladžić.

Sc Komisija:

Dženita Rujanac
Sonja Dujmović

UNIVERZITET U SARAJEVU
Institut za historiju
Komisija za izbor naučnog saradnika

VIJEĆU INSTITUTA ZA HISTORIJU UNIVERZITETA U SARAJEVU

Na osnovu člana 29. Zakona o naučnoistraživačkoj djelatnosti („Službenovine Kantona Sarajevo" br. 16/06) i člana 93. Statuta Univerziteta u Sarajevu, Vijeće Instituta za historiju je aktom broj 01-01-729/18 od 20. 08. 2018. godine imenovalo Komisiju za izbor u naučno zvanje naučni saradnik za oblast moderne historije u sastavu:

1. Dr. Edin Radušić, predsjednik Komisije;
2. Dr. Sonja Dujmović, član;
3. dr. Dženita Rujanac, član;
4. dr. Amir Duranović, zamjenski član.

Komisija je zaprimila akt (Potvrda) Instituta br. 03-01-711/18 od 14. 08. 2018. godine, kojom se potvrđuje da se na javni oglas za izbor u zvanje naučnisaradnik za oblast moderne historije u Institutu za historiju, objavljen u dnevnom listu Oslobođenje i na web stranici Instituta za historiju i Univerziteta u Sarajevu dana 17. 07. 2018. godine, prijavio jedan kandidat: **dr. Sabina Veladžić**. U pomenutom aktu sekretar Institutakonstatirada je prijava potpuna i usklađena s uvjetima utvrđenim konkursom.

IZVJEŠTAJ

Mr. Sabina Veladžić rođena je 19. 5. 1977. godine u Sarajevu gdje je završila osnovnu i srednju školu. Godine 2005. diplomirala je na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu i stekla stručni stepen profesor historije. Na istom je fakultetu u periodu od 2007. do 2011. godine pohađala postdiplomski studij

iz Historije Bosne i Hercegovine u 19. i 20. stoljeću koji je završila 7. 9. 2011. odbranom magistarskog rada *Bošnjaci u Bosni i Hercegovini od 1990. do 1992. godine: uzroci i sredstva nacionalne homogenizacije*, čime je stekla naučni stepen magistra historijskih nauka. Diplomski studij završila je s prosječnom ocjenom 9,4, a postdiplomski s prosjekom 9,5. Akademske 2012/2013. upisala je doktorski studij na Odsjeku za historiju Filozofskog fakulteta Univerziteta u Sarajevu, smjer Historija Bosne i Hercegovine u XIX i XX stoljeću. Dana 17. 5. 2018. uspješno je odbranila doktorsku disertaciju *Bosna i Hercegovina i njeni nacionalno-kulturni fenomeni u javnim, kulturnim i naučnim raspravama i publicistici (1967-1974)*, čime je stekla pravo na akademsku titulu i naučno zvanje doktor historijskih nauka. Na osnovu Odluke Senata Univerziteta u Sarajevu od 10. juna 2005. godine Sabina Veladžić je dobila Zlatnu značku Univerziteta u Sarajevu za najboljeg studenta na Filozofskom fakultetu. Kandidatkinja je od 2006. godine zaposlena u Institutu za historiju Univerziteta u Sarajevu, prvo kao pripravnik pa onda u zvanjima stručnog saradnika i višeg stručnog saradnika.

Kandidatkinja je uz prijavu na konkurs priložila bibliografiju i radove kojima dokazuje svoje naučnoistraživačke sposobnosti. Dr. Sabina Veladžić je u historiografski prepoznatljivim publikacijama (časopisima i zbornicima radova), štampanim u Bosni i Hercegovini, Hrvatskoj i Turskoj, do sada objavila sedam izvornih naučnih članaka i šest osvrta ili prikaza knjiga. Učestvovala je na većem broju naučnih konferencija, skupova, seminara i tribina u Bosni i Hercegovini, Austriji, Turskoj i Srbiji, od čega na njih devet s referatom.

Objavljeni članci:

- Homogenizacija Bošnjaka kroz *Preporod* 1990, u: *Rasprave o nacionalnom identitetu Bošnjaka* (uredio dr. Husnija Kamberović). Zbornik radova, Sarajevo, 2009, 185-217.
- Destabilizacija Bosne i Hercegovine krajem osamdesetih godina 20. stoljeća – „stvaranje preduslova“ za tronacionalnu dezintegraciju, *Historijska traganja*, br.7, Institut za istoriju, Sarajevo, 2011, 201-229.
- Kretanje ka nultoj tački – politički narativ SDA 1990-1992. kao temelj Kulture sjećanja Bošnjaka, u: *Kultura sjećanja: 1991. Povijesni lomovi i svladavanje prošlosti* (uredio Tihomir Cipek). Zbornik radova, Zagreb, 2011, 299-312.

- Slučaj „Gordog posrtanja“ 1969. godine – društveno-politički odjeci i rasprave, *Prilozi*, br. 45, Univerzitet u Sarajevu, Institut za historiju, Sarajevo, 2016, 201-230.
- Idejno (re)definiranje fenomena književne Bosne u Bosni i Hercegovini krajem 1960-ih i početkom 1970-ih, u: *Prilozi historiji Bosne i Hercegovine u socijalističkoj Jugoslaviji* (uredio Husnija Kamberović). Zbornik radova, Sarajevo, 2017, 145-184.
- Who are Bosnian Muslims – Literary Narratives about Bosnia and Bosnian Muslims in the Period of Socialist Yugoslavia, u: *Balkan Tarihi ve Kültürü Sempozyumu* (uredio: Aşkin Koyuncu). Zbornik radova, Çanakalle, 2017, 342-352.
- Dalekosežne polemike Maka Dizdara, *Journal*, br. 202-203, KDBH „Preporod“, rujan/listopad, Zagreb, 2017, 30-33.

Objavljeni prikazi naučnih, stručnih publikacija i konferencija:

- Robert J. Donia, *Sarajevo: biografija grada*. (Naslov originala *Sarajevo: A Biography*). Prijevod s engleskog Daniela Valenta. Sarajevo: Institut za istoriju, 2006, 462 str., *Prilozi*, br. 36, Institut za istoriju u Sarajevu, Sarajevo, 2007, 211-216.
- Osman Brka, *SDA-ljudi i događaji u političkom pokretu Bošnjaka*. Sarajevo: Vijeće Kongresa bošnjačkih intelektualaca, 2007, 680., *Prilozi*, br. 38, Institut za istoriju u Sarajevu, Sarajevo, 2009, 307-311.
- Safet Bandžović, *Bošnjaci i antifašizam. Ratni realizam i odjek rezolucija građanske hrabrosti (1941.)*. Sarajevo: Autorovo izdanje, 2010, 467 str., *Prilozi*, br. 40, Institut za istoriju u Sarajevu, Sarajevo, 2011, 395-397.
- Hannes Grandits, *Obitelj i socijalne promjene u hrvatskim selima (18.-20. stoljeće), Studije slučaja Bobovac i Lekenik*, Zagreb: FF-press, 2012, 291., *Prilozi*, br. 42, Institut za istoriju u Sarajevu, Sarajevo, 2013, 251-254.
- Daniel Barić, *Proziran i prezren Njemački jezik u hrvatskom društvu u prvoj polovici 19. stoljeća*, Zagreb: Leykam international d.o.o., 2015, 383., *Prilozi*, br. 45, Univerzitet u Sarajevu-Institut za historiju, Sarajevo, 2016, 355-357.
- Jugoslavija u istorijskoj perspektivi (prikaz konferencije „Jugoslovensko iskustvo i budućnost regiona“), *Oslobođenje* (online), utorak, 24.10.2017.

U do sada najvažnijem naučnom doprinosu, doktorskoj disertaciji pod naslovom *Bosna i Hercegovina i njeni nacionalno-kulturni fenomeni u javnim, kulturnim i*

naučnim raspravama i publicistici (1967-1974), za čije je pisanje koristila široku izvornu osnovu (neobjavljenu arhivsku građu iz Arhiva Bosne i Hercegovine, Arhiva Jugoslavije, Hrvatskog državnog arhiva, brojne objavljene izvore i relevantnu literaturu), Sabina Veladžić je detaljno predstavila i analizirala narative unutar kojih je inteligencija u Bosni i Hercegovini, ali i srpska i hrvatska inteligencija u Hrvatskoj i Srbiji, konstruirala nacionalno-kulturne fenomene u Bosni i Hercegovine kroz diskurse o jeziku, književnosti i historiji. Takvim pristupom je svoj rad stavila izvan dominirajućeg diskursa faktografske historiografije i smjestila ga u bibliografiju historije ideja. Suštinski, disertacija nudi pogled nanačin na koji je identitet Bosne i Hercegovine i njenih nacionalno-kulturnih fenomena „zamišljan“ unutar diskursasrpske, hrvatske, bosansko-muslimanske kulturne inteligencije i kako je od njih artikuliran u javnom prostoru u periodu 1967-1974. Ili još šire, disertacija se bavi problemom kulturnog identiteta Bosne i Hercegovine.

U detaljnoj razradi kandidatkinja je temu kontekstualizirala u jugoslavensko društveno i političko okruženje koje se nalazi u procesu snažnih promjena. U poglavlju *Bosna i Hercegovina i njeni nacionalno-kulturni fenomeni u diskursima o jeziku u Bosni i Hercegovini 1967-1974*, detaljno raspravlja o stavovima političkih elita prema jezičkoj politici u Bosni i Hercegovini kroz širi kontekst zbivanja u Jugoslaviji (posebno u Hrvatskoj i Srbiji), govori o uzrocima utemeljivanja bosanskohercegovačke književno-jezičke politike i preduslovima za legitimiziranje i izrastanje bh kulturnog diskursa, odvojenog od dotadašnjeg srpsko-hrvatskog kulturnog koncepta, ali predstavlja i druge diskurse (diskurs jezičkih centralista, diskurs hrvatske inteligencije), čime je pokazana sva kompleksnost ne samo jezičke problematike, nego odnosa jezika i identiteta unutar raznih diskursa. U drugoj velikoj cjelini (oBosni i Hercegovini i njenim nacionalno-kulturnim fenomenima u diskursima o književnosti u Bosni i Hercegovini 1967-1974) Sabina Veladžić je pokazala kako se razvijao diskurs o kulturnom identitetu Bosne i Hercegovine, te kako su istodobno građeni narativi unutar kojih su se predstavnici tradicionalne srpske i hrvatske inteligencije suprotstavljali afirmaciji književnog identiteta Bosne i Hercegovine i Muslimana. Kandidatkinja pokazuje pojavu diskursa u kojem se tokom 1960-ih godina konstruira narativ o muslimanskoj i bosanskohercegovačkoj književnosti, ali i pojave osporavanja

postojanja te književnosti. U ovom poglavlju kandidatkinja je posebnu pažnju posvetila tezi Midhata Begića da je prijašnjom interpretacijom povijesne književne Bosne i Hercegovine dominirala srpska književna tradicija, a da su hrvatska, muslimanska i jevrejska bile prešućivane ili minimizirane, čime su otvorene nove perspektive posmatranja savremene književnosti Bosne i Hercegovine. U kontekstu rasprava oponenata i podržavaoca ove teze kandidatkinja prati proces kako se izgrađivao narativ o zasebnoj muslimanskoj nacionalnoj književnosti. U poglavlju *Bosna i Hercegovina i njeni nacionalno-kulturni fenomeni u povijesnim naracijama 1967-1974* analizira se kako su u okviru diskursa *Hrvatskog proljeća* građeni narativi o hrvatskom, muslimanskom i bosanskohercegovačkom etničkom, kulturnom i povijesnom identitetu (naprimjer, kakav je idejni stav „proljećarska inteligencija“ imala prema „stvaranju“ savremenog bosanskohercegovačkog društva i republike nakon Drugog svjetskog rata i prema političkom priznanju Muslimana kao nacije). Jedan dio ovog poglavlja metodološki je posvećen odnosu konkretnih političkih dešavanja (ustavna rekonstrukcija Jugoslavije) i idejnih rasprava (o bošnjaštvu). Fokus rasprave o bošnjaštvu/bosanstvu je stavljen na analizu odnosa predstavnika srpske i bosanskomuslimanske kulturne inteligencije prema fenomenu bošnjaštva, te kako su tu eventualnu nacionalnu nominaciju muslimana predstavljali intelektualni predstavnici bosanskohercegovačkog političkog rukovodstva. Određeni prostor dat je i idejnim raspravama među historičarima o povijesnom razvitku jugoslovenskih naroda, iniciranim povijesnim prikazom u *Istoriji Jugoslavije* publiciranoj 1972. godine.

Važno je istaći da je kandidatkinja svoja konkretna istraživanja o temi s dosta uspjeha smjestila unutar hipoteza postmodernih teoretičara nacionalizma i teoretičara kolektivnih kultura i sjećanja i time prešla geografske i metodološke tradicionalne bosanskohercegovačke granice. U tom smislu ustvrdila je „da su „znanstveni“ diskursi o jeziku, kolektivnoj književnosti i povijesti, tj. povijesnom i savremenom kulturnom identitetu Bosne i Hercegovine prilično „proizvoljne“ konstrukcije podređene političkim vizijama „zamišljene“ zajednice (i)... da diskursi srpske/hrvatske/bosanskomuslimanske kulturne inteligencije o jeziku, književnosti i povijesti čine jednu narativnu strukturu koja se koristi jedinstvenom terminologijom i ideološkim argumentima.”

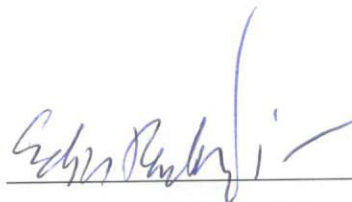
Iz odbranjene doktorske disertacije, magistarskog rada i do sada objavljenih sedam članaka i šest prikaza i osvrtu da se zaključiti da kandidatkinja obrađuje naučno i društveno veoma potrebne, a historiografski nove, izazovne i zahtjevne teme iz bosanskohercegovačke historije socijalističkog perioda. U njima pokazuje intelektualnu radoznalost, pomjera granice tradicionalnog razumijevanja primarnih izvora a primarnost izvora određuje odnosom izvora i teme na konkretnom mjestu. Pokazala je da je uspješno savladala zanat historičara - u njenim radovima je vidljiv visok stepen analize, kritike i interpretacije izvora, kritičkog mišljenja, multiperspektivnosti i sinteze. Presentacija naučnoistraživačkih rezultata je na visokoj razini. Iako se u njenim radovima radi o temama koje nose opasnost monoperspektivnog pristupa, društveni i samopritisak, u smislu kreiranja poželjne slike prošlosti, kandidatkinja se u velikoj mjeri dobro nosi s tim izazovima. Njeni radovi su s pravom postavljeni u jugoslavenski kontekst, povremeno rekonstruiraju a češće dekonstruiraju prošlost i narative o prošlosti, u nekim radovima teorijske rasprave se uspješno integiraju u konkretno historijsko događanje i obrnuto, a citati iz izvora daju dodatnu snagu argumentacijskoj liniji zaključivanja. Kandidatkinja samostalno donosi zaključke i ocjene tretiranih historijskih pojava.

Prijedlog za izbor u zvanje:

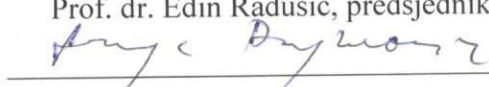
Na osnovu naprijed iznesenih podataka o kandidatkinji, njenim dosadašnjim postignućima tokom visokoškolskog obrazovanja, pokazanim naučnoistraživačkim sposobnostima i rezultatima stručnog i naučnoistraživačkog rada, a u skladu s uvjetima utvrđenim Konkursom i važećim Zakonom o naučnoistraživačkoj djelatnosti i pratećim propisima, Komisija jednoglasno zaključuje dapo svim navedenim elementima dr. Sabina Veladžić ispunjava uslove za izbor u zvanje naučni saradnik. Ona je tokom visokoškolskog obrazovanja postigla odlične rezultate (prosjeck ocjena na diplomskom studiju iznosi 9,4, na postdiplomskom studiju 9,5, a na trećem ciklusu/doktorskom studiju 9,0), pokazala je zavidne naučnoistraživačke sposobnosti, ima naučni stepen magistra historijskih nauka i stekla je pravo na akademsku titulu i naučno zvanje doktor historijskih nauka, ima u recenziranim publikacijama objavljene izvorne naučne radove

iz oblasti za koju je konkurs raspisan. Uzevši u obzir sve navedeno u cjelini Izvještaja, Komisija sa zadovoljstvom predlaže da se Sabina Veladžić, doktor historijskih nauka, izabere u naučno zvanje naučnisaradnik za oblast moderne historije u Institutu za historiju Univerziteta u Sarajevu.

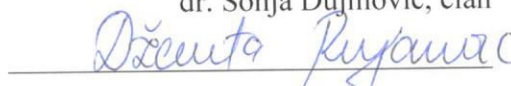
Sarajevo, 28. 08. 2018.

 Komisija:

Prof. dr. Edin Radušić, predsjednik

dr. Sonja Dujmović, član

dr. Dženita Rujanac, član